

ДІАЛЕКТНІ ТЕКСТИ З НАДСЯННЯ

Тетяна Колодинська

Люблінський католицький університет Яна Павла II

Анотація. Стаття присвячена діалектним текстам з кількох сіл Надсяння у Польщі. У статті проаналізовано фонетичні явища надсянського говору, вказано також на сучасні тенденції розвитку говіркової лексики.

Ключові слова: український надсянський говір, діалектні тексти, Надсяння

Пропоновані записи говіркового мовлення здійснено протягом останніх п'яти років від мешканців з території поширення українських надсянських говірок у Польщі. Займають вони терен колишнього Перемиського воєводства, яке недавно перейменували на Підкарпатське воєводство.

Магнітофонні записи здійснено у таких селах: Кальників, Сурахів, Лази, Ніновичі, що розташовані між Перемишлем та Ярославом. Відстань між селами від 3 до 10 кілометрів.

До II Світової війни в обстежуваних населених пунктах переважало україномовне автохтонне населення, яке проживало на цьому терені віддавна. Депортаційні акції у 1946–47 роках призвели до знищення українського етнокультурного ареалу у межах тодішньої Польщі. Наслідком цих подій стала також депортація мешканців Надсяння на територію України та на західні землі Польщі, у райони заселені перед тим (до 1945 року) німцями. Таким чином, українці стали жити розрізнено або навпаки – траплялося доволі часто жити вкупі носіям різних діалектів.

Кожна штучно й насильно реалізована акція розриву єдиного етнічного континууму несе з собою негативні наслідки також у національній, політичній, та мовній (діалектній) сферах.

Зараз меншу частину населення в обстежуваних пунктах складають українські автохтони, число яких різко зменшилося після 1956–46 років. Сьогодні в обстежуваних селах проживають від кількох до кільканадцяти родин – носіїв українського надсянського говору. За актуальними даними, найбільш численну групу українського населення становлять мешканці Кальникова й Хотинця. Українці в усіх обстежуваних населених пунктах становлять національну меншину, яка користується своїми правами; зокрема

багато уваги присвячується збереженню національної та культурної спадщини. Майже у кожному селі знаходиться церква, де щонеділі відбуваються богослужіння. Лише в с. Сурохів греко-католицьку церкву перетворили в костел, натомість у Лазах на місці зруйнованої поляками церкви поставлено пам'ятний хрест. Греко-католицьке та православне духовенство у згаданих місцевостях активно організовує релігійне та культурне життя, підтримує серед населення ідею збереження національної, релігійної та культурної спадщини.

Носіїв надсянського говору з року в рік меншає. Відходить у забуття найстарше покоління, а з ним найбільш архаїчна говіркова мова, оскільки молодь частково або й повністю асимілюється як у мовній, так у національній сферах. Великий вплив на мову носіїв надсянської говірки зараз має польська мова. Слід відзначити, що зміни відбуваються на кожному рівні діалектної системи: фонетичному, морфологічному та лексичному. Зокрема лексична система поповнюється неологізмами – польськими запозиченнями.

Найстарші не так часто вживають польські запозичення, оскільки їхнє життя формувалося в умовах етнічної й суспільної єдності, коли носії надсянської говірки жили компактно, тобто до виселення у 1945–46 р.

Маючи емпіричний матеріал у вигляді магнітофонних записів, ми можемо ствердити, що українські говірки, які актуально знаходяться під польським впливом, без сумніву зберігають свої системні риси. Мова найстарших українців з Надсяння відбиває особливості, притаманні українським старожитнім говорам, розташованим на периферії україномовної території, яка в повоєнні роки опинилася за межами України.

Ми намагалися записати тексти від представників найстаршого покоління носіїв української надсянської говірки. Тексти оці не тільки відбивають власне мовний образ сучасних говірок, а й життя діалектоносіїв – їхній побут, історію, особливості культури, світосприйняття.

Розсіяння носіїв українських надсянських говірок на території цілої Польщі ускладнює їх компактне досліджування, отже ми зосередилися на населених пунктах Надсяння, які становлять центр згаданого говору й географічно відповідають його місцезональному розташуванню.

Записані розповіді дають змогу зафіксувати системні риси мови представників найстаршого покоління носіїв укр. надсянської говірки.

Найвідомішою дослідницею надсянського говору слід вважати Марію Пшеп'юрську-Овчаренко, яка у своїй монографії *Надсянський говір*, на власноручно зібраному матеріалі з території Надсяння детально описала фонетичну, морфологічну й лексичну системи. Замістила також говіркові тексти з обстежуваних сіл.

В іншій статті, надрукованій у Меморіальному збірнику, присвяченому Ярославщині й Засянню, можемо знайти характеристику мови, тобто

надсянської говірки, якою користувалися українські діалектоносії з Надсяння, а також кілька записаних авторкою говіркових текстів, що розповідають між іншими про весільний обряд, похоронні плачі та про здійснення вроків.

Сьогодні бракує ширшого зацікавлення українськими надсянськими говірками у Польщі. Стає необхідним завданням збирати й записувати діалектні тексти для наукового опису й аналізу мовних явищ, а також для збереження мовної та культурної спадщини українців Надсяння.

Система голосних і приголосних фонем обстежуваних говірок суттєво не відрізняється від системи вокалізму й консонантизму української мови.

1. Серед фонетичних системних рис наявна рефлексія давніх праслов'янських *і, *ы, збереження вимови задньо- і середньоязикового *ы* з їхнім лабіалізованим варіантом *ω*. Безперечно, тривале перебування сіл під впливом польської мовної стихії не могло не залишити помітного впливу в говірках, зокрема у фонетиці, де наприклад видно повну або часткову адаптацію носових звуків *q, ę* – тобто пристосування їх до говіркової вимови, де з одного боку замінюють їх українськими варіантами *у*, чи розкладають на два звуки: - *еґ*, -*им*, -*ін*, -*иґ* залежно від позиції звука у даному слові, напр.: *к'єґнц*, *йажим'б'іна*, *п'оґуґк*, *к'сін'т'ова*.

2. Притаманне всім обстежуваним говіркам "укання", яке найбільш посилене в говірках Гаю, Кальникова та Хотинця, напр.: *буру'ніті*, *вулу'читі*, *ву'ні*, *гулу'ва*, *куру'мислу*, *тату*, *пурух'н'о*, *сул'ома*, *сулу'ніна*, *т'єґлу*, *в'оґрух*, *пуку'ліні*, *пулут'н'о*. Укання не так послідовно виступає в говірках Нінович, Лазів, Суравова, де не кожне *о* реалізоване як *у*, зокрема в післянаголошеній позиції, напр.: *тато*, *т'єґло*, *в'уґко*, *в'оґрох*.

3. Свистячі приголосні у складі суфіксів -ськ-, -цьк- переважно тверді, що є характерне для всіх говірок, напр.: *каґні'кіґські*, *ку'заґккі*, *ні'ські*, *п'оґс'кі*, *в'ускі*, *ні'м'єґккі*, *ні'б'їєґскі*.

4. Збереження твердого *с* у суфісі -ськ-, яке слід вважати нормативним говірковим явищем, напр.: *бу'їґску*, *хлуґ'чиско* || *хлуґ'чиску*, *діґ'чи'тіску*, *ні'ско* || *ні'ску*, *б'ліску*, *с'ліско* || *с'ліску*, *в'оґско* || *в'оґску*.

5. Оглушення кінцевих дзвінких приголосних, напр.: *ґрп*, *ґрп*, *блут*, *ґрат*, *ґур'оґт*, *мур'оґс*, *пу'ріх*, *с'ніх*, *с'літ*, *віс*.

6. В іменниках чол. роду у кінці слова на місці загальноукраїнського м' якого *ц'* фіксуємо твердий варіант *ц*, що також становить загальновідому фонетичну рису українських надсянських говірок, напр.: *хл'оґп'єц* || *хл'оґпіц*, *пал'єц* || *паліц*, *ґур'оґд'єц*, *ґур'н'єц*, *с'маліц*.

7. Для всіх обстежуваних говірок характерним є м'яка – дорсальна артикуляція приголосних звуків перед *і* (в іменниках, дієсловах та у відмінкових закінченнях Місцевого іменників жін. Роду), напр.: *м'ністу*, *с'іну*, *с'віт*, *с'літ*, *зілі*; *в'б'оґці*, *на ну'зі*, *в ру'ці*, *ф па'зусі*, *на му'сі*, *ф ку'жусі*.

8. Обниження артикуляції *а* до *ӑ* перед та після звуків *р*, *к*, *г*, *х*.

9. На сучасному етапі розвитку надсянської говірки спостерігаємо нові тенденції, тобто адаптування польських лексичних запозичень повністю або частково (фонетична адаптація – тобто достосування до говіркової вимови), напр.: ку¹па¹рка, гу¹ж¹е¹лна, спул¹зе¹лна, са¹мо¹хіт, ус¹ро¹д¹ек, сло¹йік, зру¹длу, шп¹іта¹л, пра¹лка, суш¹арка, ва¹не¹нка, сук¹е¹нка, луст¹е¹рко || луст¹е¹рку, ук¹аз¹і¹я, фі¹олук, скл¹е¹п, вин¹т¹е¹рка, чик¹у¹лада, пу¹во¹жи¹не, по¹кі¹й, кур¹о¹нка, ву¹ко || ву¹ку, по¹ж¹ичка, ба¹не¹к, тра¹ктор || тра¹ктур, ш¹чип¹ур.

Деякі з наведених слів слід вважати регіоналізмами, оскільки їх фіксують в інших говірках південно-західного діалекту. Вживання польських лексем на позначення явищ, рослин, чи предметів побутового вжитку шляхом адаптування цілих лексем і фонетичне їх пристосування до говіркової вимови – це динамічний та живий процес, який становить актуальний етап формування української надсянської говірки.

ДІАЛЕКТНІ ТЕКСТИ ЗАПИСАНІ ВІД НАСТАРШИХ НОСІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАДСЯНСЬКОЇ ГОВІРКИ

Говірка з села Сурохів Ярославського повіту

І сі¹діті зл¹е / і худ¹іті зл¹е... Йак с¹е рус¹ходжу / то д¹об¹ра; сі¹ділам ці¹лий д¹ен / то м¹і н¹о¹гі пу¹пухлі // Ту ку¹ліс при¹шоду наш с¹віа¹шч¹енік / ту к¹с¹енз ка¹зау: ці й¹ес¹ ма¹ма? Ми ма¹мо ка¹чки і с¹ ка¹чих й¹а¹й¹ец¹ р¹об¹йу ма¹ка¹рон / д¹об¹рий ма¹ ка¹рон / с¹віж¹ый. Ма¹ка¹рон ма¹йі бы¹ті т¹вір¹дий // Ма¹йму кур¹ови / ма¹йму св¹іні, / сі¹ну, зб¹іж¹е, ку¹ліс бы¹у й¹а¹кі¹с ду¹хіт с¹ т¹о¹го / а т¹е¹рас... й¹ак ш¹о¹с с¹е в¹р¹одіт / ту ні¹ма д¹е пры¹даті / а¹лбу за т¹р¹ош¹е // Й¹една у¹плата за нав¹іс / за ко¹мбайн / худ¹оба ту і так му¹дру¹йму...

Гу¹спуд¹арка то за¹д¹о¹уство / то шо ми пу¹став¹ілі з ма¹мум і с¹ т¹атом / то ф¹с¹о ті¹ч¹е ду ст¹уд¹о¹ли // Ф¹стайні то са¹мо-лі¹й¹е сі¹ пу с¹ар¹діні // Пу¹п¹ра¹в¹й¹еті ту ні¹ма ку¹му // А т¹е¹ра т¹ра би ма¹ті й¹уш¹ с¹во¹го ш¹о¹с а ту ні¹ма ні¹чу¹го // І ш¹о¹раз г¹ір¹ша – ані й¹една ці дві кі¹м¹наті і п¹й¹ец¹ ві¹лі¹кі¹й // П¹й¹етіро сп¹ало на ті¹м п¹й¹ец¹у і тиш¹ бы¹у дру¹г¹ій пу ба¹п¹ці //

То бы¹ло в¹о¹см¹ і¹ро ді¹т¹ій / ал¹е ш¹е бы¹ла п¹е¹р¹ша ж¹і¹нка / то бы¹ло дв¹о¹х х¹лу¹п¹а¹кі¹у пу п¹е¹р¹ш¹ій ж¹і¹н¹ці / с¹ т¹о¹го т¹р¹о¹х в¹ий¹х¹ало ду Ка¹на¹ди т¹ры¹на¹й¹е лі¹т т¹о¹му // Й¹ед¹ен ву¹й¹ко м¹і¹й ж¹ы¹у // Ф¹со сі¹ в¹их¹увало / й¹а¹ко¹с там б¹й¹ду п¹х¹алі... Д¹е з¹а¹зо – то бы¹ла в¹й¹ен¹к¹ша гу¹спуд¹арка / і л¹уд¹е пу¹ма¹г¹алі / за п¹і¹у м¹ор¹га х¹лі¹б / бу ні бы¹ло... Іш¹о¹у па¹ра¹д¹ні¹во¹к і ф¹с¹о пра¹цу¹вало //

М¹і¹ з¹а¹зо в¹м¹ е¹р – ма¹у ді¹від¹с¹ет два ро¹кі / ту зі¹с¹тала ма¹ма ці ду¹н¹ка / в¹й¹ен¹ца ні¹ко¹го ні бы¹ло // Й¹ед¹ін на с¹хіт / дру¹г¹ій на за¹хіт / ми ту зі¹с¹тали на м¹ні¹с¹ці // Та¹ту бы¹у ку¹л¹е¹й¹аш / ру¹б¹ і¹у на ку¹л¹е¹й¹і // Нас ви¹с¹е л¹ували на за¹хіт // На ву¹лі¹ці Пу¹на¹то¹ф¹ско¹го – там бы¹лі пу¹ву¹й¹ен¹:ій¹і ст¹айні / ма¹га¹з¹ини / ту там ми сі¹ділі ці¹лії т¹иж¹д¹ін / чи¹калі на т¹ра¹нс¹порт // Нас з¹в¹ітам в¹і¹р¹нулі //

Говірка з села Кальників Перемиського повіту

Куліс тра́ былу фстаті́ дідна́ / іті́ ду стаїні́ / курбви́ рука́м і дуїті́
/ гній ви́кідувати́ / хліп сп'і́чи / на в'іс намнітувати́ // Хлоп в́зєу́ ко́су /
п'ішдѹ ку́сіті́ / тра́ былу пуб'іра́ті́ / тра́ то зб'іж'і́ ду дѹм при́в'єсті́ //
Ду ма́шини тра́ былу зу штыр'наї́ці́ / з млоцкі́ю в'ідруб' іті́ / тра́ былу
рука́мі пра́ті́ // А зі́сѧ ма́ті кумба́йн / ма́ті пра́лку / замра́жѧрку́ ці́
ружутні́к / ці́ плух / іша́ йі́ пра́са спра́суйі́ // Куліс тра́ былу на́пр'єсті́ /
йа́ му́сіла з'нати́ пр'єсті́ / му́сіла з'нати́ мні́дліті́ // Тату́ быу́ тка́ч / тра́
былу ф́сѹ йі́м пума́га́ті́ / пуло́тна пра́ті́ //

А ку́шула зрі́бна та́ка́ была́ / жы́ крѹ́ йішла́ // П'є́риша то́ былу
жи́т:є́! Т'є́ра муло́діш ка́жєє́ / жы́ сі́ тѣшку на́рѹб'іт / і́ ні́ ма́йі́ сі́ уу́ шѹ
вбра́ті́ / а ф́ ка́жді́ х́лупні́ йє́ ф́сѹгу́ по́у́ну: і́ йі́сті́ / і́ ла́хіу́ //

Ту́ ф́сѹ́ пу́мішану́йі́ – два́ пу́лакі́ былі́ йі́но́ // ді́діч худі́ю́ ду́ ц'є́ркві́ /
ду́йіж'з'є́у́ ту́ / а́ по́тім в'ін́ пу́ст тав'і́ю́ сф'і́ю́ ко́сіуу́́ / сф́ѹйі́м ко́шуму́ // Ту́
ф́ сѹ́ йі́гѹ́ былу́: тий́ лу́кі́ / дау́ хлі́п д́ла́ б́йідних́ ді́ті́ // Йі́гѹ́ ж'інка́
пум'є́рла́ / а́ в'ін́ сі́ в́зєу́ та́ку́ ж'інку́ / ку́тра́ ма́ла́ сина́ / а́ ні́ хті́ю́ йі́йі́
ф́сѹ́гу ма́йє́тку да́ті́ / йі́но́ дау́ на́ б́йідно́йі́ //

Говірка з села Лазы Ярославського повіту

П'є́уно, кулі́с ні́ было́ то́го ра́дія́ / то́йі́ тилі́ в'ізі́йі́ / а́ м'і́мо то́го
ні́ было́ то́го банді́цтфа́ / то́йі́ ні́ наві́сті́ // М'і́ сі́ зда́йє́ / жи́ то́ ні́ было́
кулі́с та́ко́го // Ро́діч'і́ у́пувйі́ да́лі́ / ма́ма га́ дала́: заб'і́лі́ х́лопа́ з Висі́цку
// Йа́кі́й быу́ кря́к! А́ то́ за́ ді́учину́ //

Він́ йі́ лу́б і́ю́ / а́ там дру́гйі́ ду́ н'є́йі́ / а́ то́ быу́ йа́кі́с банді́та́ трѹ́хі́ і́
заб'і́л //

А́ т'є́рас́ сі́ наві́ть ува́зі́ ні́ зв'і́ртайі́ / т'є́рас́ сє́ ді́ті́ заб'і́вайі́ –
п'і́т'наї́ці́ / ш'і́снаї́ці́ лі́т // Т'є́рас́ лу́ді́ ка́жут / шо́ б́йі́да́ / а́ то́ ні́ йє́ ш'є́
б́йі́да пра́ті́ то́го́ / шо́ было́ па́ра́т вѹ́їно́м // Слу́хайт'є́, лу́ді́й было́ ту́
дужа́ / ф́ сі́лі́ было́ тры́ста п'і́т'наї́ці́ нум'є́ріу́́ / быу́ та́ртаќ / быу́
ф'і́л'ва́рк / былі́ ко́ні́ / то́ трѹ́ха́ лу́ді́ ма́лі́ ру́бѹту́ // Па́ра́важну́ былі́
руді́ні́ в́йє́лу́зє́тнійі́ – то́ ф́сѹ́ сі́ ді́ло́ на́ купі́йі́ //

Йа́ н'є́ йі́шла́ / йа́ сє́ пу́лу́жыла́ спа́ті́ / йа́ж ду́ т'є́ра́ спа́ла //
Пры́шла́ ду́ сту́ла / йа́г м'є́ гвє́рло...! Йа́ ні́ йі́ла то́ / шо́ мі́ пу́ст таві́лі́, шо́
йа́ зі́лам...? Бу́бі́ трошќа́ і́ так м'є́ гвє́рло // Т́йі́ ку́б і́ті́ в́ід:ала́м, шо́ зу
мноу́ сі́ ді́ла // Да́лі́ мі́ зу́пи в ба́ніч'ку́ / в́ірну́лам т́йі́ ку́б' і́ті́: ні́ буду́ йі́сті́
/ н'є́й в́уна́ йі́ст //

А́ то́ б́йі́гунка́ // Йа́к сє́ пу́лу́жыла́ спа́ті́ / так ду́ т'є́ра́ спа́ла //
Пры́шла́м з'в'є́чир / ні́ йі́м / ка́жу ду́ с'є́стри́ / шо́ та́кам х́ѹра́... Ву́на м'і́
зі́сѧ лі́ка́рству́ при́н'є́сла // Так м'є́ м'є́чє́ / жу́ві́т м'є́ бу́лі́т / лу́ді́ сі́да́т
/ а́ йа́ фстаті́ ні́ мо́жу // Ка́жу: пу́ді́ю́т'є́ сє́, шо́ буд'є́ зі́ мно́йу...! Гу́лува́
сі́ ќруті́т / йа́ ні́з ні́ йі́ла / і́но́ з н'є́у́ йі́шла // Ву́на га́ дайі́, жи́ то́ т́рипа́ //

Гул'ва буліт м'є / гул'ва сє крутіт / гур'єчка // Та'ка хур'оба // Бапка 'была куш'єрком / бапка куліс нусіла ду ксту діті / а т'єра нє // Т'єра бапка ні н'осіт //

Говірка з села Ніновичі Ярославського повіту

Мама пры'їхала на Вілігд'єн і білі му на цвінта'ри // Мама шла / йа гада'йу: а д'є йі'д'єш? Йа там майу кіцу в аўті – худіт / буд'єт'є віділі! Но / і пры'їшлизмо / а то мал'єніцуйє іша 'было / ша ліж'єло, ша ні худіло! Йаг 'была в Н'інувіч'єх / ша ду Ка'лнік'ова ми ду 'ц'єркві худілі // Мама гада'йє ду м'єн'є: йа н'іду ду вас ну р'ов'єр... Там ті хто р'ов'єр даст, ту пу'їдіш ру'в'єром // Так ми сє 'луб' ілі ба'рзу об'бра //

Ту в м'єнє так сє ф'со пулу'мало / пуви'падувало / пуд'вір'є ні ко'шинуйє / йаг йєм мугла ш'є ку'сіті – ку'сілам // Т'єра йу ні м'бжу // Йу шты'ри літ ні м'бжу зру'б' іті – на ф'со сє пуд'віцу – плачу / ж'єл'є мі, бу то так ні 'былу... 'Была гуспу'д'арка – ф'с'б н'ік'р'алі // 'Былу злуд'і'єство на гур'оді – ш'б сі пуса'ділам: бу'лбу / н'ітру'шкы / м'оркву – то ф'с'б м'і викупалі / пу'виді'ралі //

Йа йу ні м'бжу ніц'і сі зру'б' іті – йу лі'та // Йа з д'івіт'на'ї'цітогу р'оку / с' с'ємого ма'р'і'цє // М'б'ї б'ра'ти тілу навіть ні 'жылі...

Дав'но 'луд'є ні хуру'валі так / йак т'єра // В д'єн х'од'жу – ніц'і мі ні йє // Вл'єжу / пу'л'б'жу сє сп'аті / гуд'іну- дв'і пу'л'єжу / і йуж'є мі так н'огу б'і'ра // М'бжу ст'аті / м'бжу худіті пу ха 'луп'ї / в'озму пу'наті'ра'йу / вл'єжу – йу п'отім сп'їу // Н'о'гі м'і бу'л'єт //

Йа ні пам'ні'тайу / 'жы'б'и куліс бы'ў д'б'х'т'ор - 'луд'є сам'і сє лі'чили // Пу р'овах / пу пу'л'єх 'р'іж'нійі з'єліска 'былі / кв'іти – ф'с'б 'луд'є зб'і'ралі / на стрых пу'нав'йішувалі // Ці кат'єр, ці гур'єчка – з'араз в'зєлі на'вар'їлі / сам'і сє 'луд'є лі'чили! Га'дайут / жы дав'но 'луд'є 'былі глуп'ойі... Дав'но 'луд'є глуп'ойі ні білі...! Муд'рішійі йак т'єра! Ф'с'б сі сам'і ру'б' ілі і ніх'т'о ні хуру'ва'у / дух'т'ор'є ні 'было //

Йа м'єшкала на сі'лі / ду 'ц'єркве 'луд'є шлі ст'ар'їій / ніх'т'о ні 'скуліній //

Як бачимо, наведені тут зразки зв'язних текстів надсянського говору яскраво ілюструють збереження основних фонетичних рис: рефлексія давніх праслов'янських * і, *ы, збереження вимови задньо- і середньо-язикового ы, укання, збереження твердих с, ц у суфіксах –ск, –цк-, оглушення кінцевих дзвінких приголосних та ін., притаманних говіркам цього архаїчного діалектного регіону. Наведені та інші записані на Надсяні матеріали показують важливість публікації та наступного діалектологічного аналізу зв'язних текстів говіркового мовлення, які виявляють, на відміну від записів розрізнених мовних одиниць, також специфіку міжслівних фонетичних процесів, ілюструють явища говіркової морфології та синтаксису, а окрім того, відновлюють важливий фрагмент живої історії українського етносу на Надсянні.

ЛІТЕРАТУРА

- Пшеп'юрська М., 1938. Надсянський говір, Варшава.
- Овчаренко М., 1986. Мова українців Надсяння, в: Ярославщина і Засяння 1031–1947. Збірник, Нью-Йорк, 289–293.
- Kołodziejka T., 2005. Rzeczowniki motywowane w gwarze ukraińskiej Kalnikowa, Діалектологічні студії 5. Фонетика, Морфологія, Словотвір. НАН України, Львів.

DIALECTAL TEXT FROM NADSIANNIA

Summary. The article is devoted to the analysis of the phonetics and lexical print of the ukrainian dialekt on the territory of river San in Poland. The article deals ukrainian dialectal Text from Nadsjannia. In this article have been analized by the another modern tendencies of dialectal ukrainian lexicon on the territory of San region.

Key words: ukrainian dialect, Nadsjannia, dialectal text